

Excursies 2008

Ook deze lente en zomer zijn er weer een flink aantal excursies geweest. Een overzicht is steeds te vinden via het tabje Activiteiten op de RAVON website. Eind juli hebben de laatste amfibieënextcursies plaatsgevonden, deze was een vooral gericht op larven van de kamsalamander en op de poelkikker. Twee verslagen volgen hierna. Er staan nu nog enkele excursies op de rol die vooral op reptielen gericht zijn. En niet bepaald in de minste gebieden. Kijk daarvoor eens op onze website! (→ Activiteiten → programma reptielen en amfibieën).

Verslagen door deelnemers

Het geeft een bijzondere sfeer om overdag tijdens een zacht miezerregentje en 's avonds met de zaklamp en in de lichtbundels van de autolampen naar overstekende heikikkers te zoeken. En als je die dan ook nog overal aantreft, kan de dag niet meer stuk. Dan weet je: nu is de lente echt begonnen! Tjeerd du Bois doet verslag.

Mag het een onsje méér zijn? Peer Busink en zijn maten deden er nog eens een schepje bovenop. We vroegen hem in zijn omgeving enkele kilometerhokken op de aanwezigheid van de vinpootsalamander te bezoeken. Hij bood aan er 13 te doen, samen met Maarten Mandos en Jan van den Langeberg. Al doende werden ze zo enthousiast, dat ze er nog maar wat kilometerhokken bij namen. Het werden er maar liefst 25 en uit 13 ervan kon de soort na lange tijd weer worden gemeld!

Heikikkerexcursie Vijfheerenlanden

Tjeerd du Bois

Op 28 maart vond de tweemaal vanwege het koude weer uitgestelde heikikkerexcursie in de Vijfheerenlanden dan toch echt plaats, dit in het kader van het Verpreidingsonderzoek. Deze dag was het miezerig en broeierig, oftevel: uitstekend weer om op zoek te gaan naar amfibieën op het land!

Overdag had een groepje RAVON-ners al gezocht naar larven en adulten en dat had naast de nodige waarnemingen van heikikker ook enkele kamsalamanders, kleine- en grote modderkruipers opgeleverd.

's Avonds waren er zeven mannen en vrouwen paraat om de updates te realiseren binnen het gebied van de Vijfheerenlanden, een echt Hollands rivierengebied met weilanden, molens en dijkweggetjes tussen de Lek en de Linge, in de omgeving van Gorinchem en Arkel.

De groep werd in tweeën gesplitst en we gingen op pad. Op weg naar de betreffende km-hokken werd er geregeld gestopt om amfibieën die in de koplampen van onze auto's gevangen werden een veilige overtocht te verzekeren. Er werd voornamelijk gekeken op wegen waar, uiteraard, vrij gemakkelijk de verkeersslachtoffers werden gevonden en konden worden gedetermineerd. Dit leverde veel exemplaren op van de gewone pad en enkele exemplaren van de kleine watersalamander, bruine kikker en (jawel) de heikikker! Uiteindelijk werd in alle bezochte km-hokken de heikikker weer aangetroffen.

Als dank voor onze inspanning werden we, vlak voordat we rond middernacht weer huiswaarts keerden, nog getrakteerd op een klein concert van een stuk of acht “blaffende hondjes in de verte” en “ondergedompelde flessen” (geluiden waarmee de koorroep van heikikkers geassocieerd wordt, red.) in een sloot parallel gelegen aan de weg die we als laatste bezochten.

Heikikker. Foto: Arnold van Rijsewijk

